

באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן ויפקד משה ואהרן ונשiae  
העדרה את בני הכהنت למשפוחתם וככית אבתם מבן שלשים שנה  
ומעליה ועד בן זושים שנה כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד  
ויהיו פקידיהם למשפוחתם אלף שבע מאות וזושים אלה פקורי  
משפוחת הכהתי כל העבר באهل מועד אשר פקד משה ואהרן  
על פי יהוה ביד משה ופקורי בני גרשון למשפוחותם  
וככית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמושים שנה כל  
הבא לצבא לעבדה באهل מועד ויהיו פקידיהם למשפוחת לבית  
אביהם אלף ושמיש מאות ושלשים אלה פקורי משפחאת בני גרשון  
כל העבר באهل מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ופקורי  
משפחאת בני מורי למשפוחתם לבית אבותם מבן שלשים שנה  
ומעליה ועד בן חמושים שנה כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד  
ויהיו פקידיהם למשפוחתם שלשת אלפיים ומאותם אלה פקורי  
משפחאת בני מורי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה  
כל הפקידים אשר פקד משה ואהרן ונשiae ישראל את הכלים  
למשפוחותם וככית אבותם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן  
 חמושים שנה כל הבא לעבד עבדה עברת ועבדת משה באهل  
מועד ויהיו פקידיהם שמונת אלפיים וחמש מאות ושמאנין על  
פי יהוה פקד אותם ביד משה איש על עברתו ועל משאו  
ופקורי אשר צוה יהוה את משה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכָם מִשְׁאָה כְּאֹמֶר צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלַׁחֲוּ מִן הַמִּזְבֵּחַ  
כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָבַד וְכָל־טָמֵא כָּל־גַּפֵּשׁ מִזְכָּר עַד נִקְבָּה תַּשְׁלַׁחוּ אֲלֵיכָם  
לְמוֹזֵגָה תַּשְׁלַׁזּוּם וְכָל־אַיִלָּמָא אֶת מִזְגֵּיהֶם אֲשֶׁר אַנְיָ שָׁבֵן בְּתוֹכָם  
וַיַּעֲשֵׂוּ כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלַׁחֲוּ אֶת מִזְבֵּחַ לְמוֹזֵגָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר  
יְהוָה אֲלֵיכָם מִשְׁאָה כֵּן עָשָׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וירבר יהוה אל מישה לאמור דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעצו מכל חטא adam כמעל מעל ביהוה ואטימה הגреш הדוא והתנו את זטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וזמיישתו יספ עביו ונתקן לאשר אשםכו ואם אין כאיש גאל להשיב האשם אכיו האעם המושב לייהוה לכהן מוכבר איל הכהנים אשר יכפר

בו עליו וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו  
יהיה ויאיש את קדשו לו יהו איש אשר יתן לכהן לו יהי

ויבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואפורת אליהם איש  
איש כי תעטה אשתו ומעלה בו מיעל ושבב איש אתה שכבת הארץ  
ונעלם מעיני איש ונסתה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא  
נתפעה ועבר עליו רוזך קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר  
עליו רוזך קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה ורביא האיש  
את אשתו אל הכהן ורביא את קרבנה עליה עשרה עשרה האיפה קבוץ  
שערים לא ישך עליו שעפני ולא יתן עליו לבנה כי מנזהת קנזת  
הוא מנזהת זכרון מזכרת עזז ותקריב אתה הכהן והעמידה כפנֵי  
יהוה ולkeh הכהן מים קדושים בכל זרעו ומין העפר אשר יהי  
בקሩ המשיכן יקוז הכהן ומתן אל המים והעמיד הכהן עד  
האשה לפנֵי יהוה ופרע את ראש האשה נתן על כפידה. זאת  
מנזהת הזכרון מנזהת קנאת הוא וביד הכהן יהו מי המרים המאררים  
והשביע את הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אחר ואם  
כашיטה טמאה תזוזת אישר הנקי כמו המרים המאררים האלה  
ואת כי שיטה תזוזת אישר וכי נטמאת וייתן איש בר את שכבתו  
מבלעד אישר והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה  
ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולבשעה בתור עמור  
בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בעינך צבה ובאו המים המאררים  
האלה במייר לצלבות בעז ולגפל ירר ואמרה האשה אמן אמן  
וכתב את האלה הכהן בספר ומזהה אל מי המרים והשיקת  
את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים  
למורים וכקוז הכהן מיד האשה את מנזהת הקנאת והניף את  
המנזהה לפנֵי יהוה ותקריב אתה אל המזבח וקמץ הכהן מז  
המנזהה את אוצרתך והקтир המזבחה ואחר ישקה את  
האשה את המים והשיקת את המים והיתה אם נטמאה  
ותמיעל מיעל באשיה ובאו בה המים המאררים נערים וצבתה  
בעזה וגפלת ירכך והיתה האשה לאלה בקרוב עמה ואם לא  
נטמאה האשה וטהרה הוא ונתקה ונזרעה זרע זאת תורת